

Handelingen 2:37-38

“En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?

En Petrus zei tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.”

1 besef van verlorenheid 2 bekering van hart 3 belofte van heil

Gemeente,

Deze preek is een direct vervolg op de preek van vorige week zondagmorgen. Daarom kan ik mooi beginnen met een vraag. Welk voorbeeld voor de Heilige Geest heb ik vorige week in de preek gebruikt? Helemaal aan het begin. Waarvan ik zei: als je 3 jaar bent, probeer het dan te onthouden.

Ja, de schijnwerper. Heilige Geest en schijnwerper. De Heilige Geest is net een schijnwerper die het licht op Jezus laat schijnen. Op Jezus, die door God tot Heere en Christus is gemaakt. Tot Heere Die alle macht heeft om te verlossen. Tot Christus, Die de Geest uitdeelt om harten te vernieuwen. Zoals de Schriften dat laten zien.

En met Pinksteren heeft Jezus de Heilige Geest uitgestort Die voor de prediking zorgt. Voor de prediking, vol van Jezus, om zondaren tot Zich te roepen. Om zondaren te beschuldigen dat zij verachten wat God hoogacht. Zo moe er gepreekt worden. De Heilige Geest en prediking.

Vanmorgen zien we dat Jezus de Heilige Geest gebruikt om zondaren door die prediking aan Zijn voeten te krijgen. Hier wel 3000 in één keer. Daar zorgt de Heilige Geest voor. De Heilige Geest en de vrucht op de prediking.

1 besef van verlorenheid

Wat gebeurt er dan? Hoe gaat dat? Als de Geest zorgt voor vrucht op de prediking? Dan worden hoorders verslagen van het hart en zeggen: wat moeten we doen? Wat moeten we doen? Dan ben je in verlegenheid, je weet het niet meer. Als jij weer naar school bent geweest. En je fietst terug naar huis en je raakt met je fiets tegen een boom en in het water. Je voorvork is krom, je voorwiel verbogen. Je been doet ontzaglijk zeer. Wat doe je? Je belt naar huis. Dit is beroerd. Er moet iets gebeuren. Je kunt hier moeilijk tot morgenochtend blijven staan. En je weet en kunt er zelf niks aan oplossen. Dus je belt naar huis: wat moet ik doen? De toestand is slecht en je weet en kunt zelf echt niks.

Wat moeten wij doen? Vragen de hoorders aan Petrus en de andere apostelen. Want het staat er verschrikkelijk voor en ze weten zich geen raad. Voor wat hun ziel en leven betreft. Dat komt omdat zij verslagen zijn in het hart. Het hart is in de Bijbel de zetel van de hoop, de moed. En nu staat er letterlijk dat hun hart doorgestoken is. Als een ballon. Die is doorgestoken, die loopt helemaal leeg. Hun hart is doorgestoken en alle moed en hoop zijn ze kwijtgeraakt.

Als je wat God hoogacht hebt veracht. Zijn wetten, Zijn Naam, Zijn eer. Door Hem zo heilig geacht, door jou veracht. Als je Wie God hoogacht, Jezus, hebt veracht. Dan moet God wel verschrikkelijk vertoornd zijn. Dan kan het zo niet langer, dan heb je vanuit jezelf alleen maar toorn en straf te wachten. Dan hangt er een donkere bui boven je hoofd van de gramschap van God. En die werk je niet even weg, die hou je niet op afstand. Die daalt een keer neer en daar is niets wat je zelf eraan kunt doen om dat te voorkomen.

Wat moeten we doen? Er moet iets gebeuren, want zo is het niet langer houdbaar. Maar wat kan ik, zal ik doen om het over te laten gaan? Alle hoop en moed dat het wel met een sisser af zal lopen ben ik kwijt. Doorstoken in het hart. Wat moeten we doen?

Daar zorgt dus de Heilige Geest voor. Gelukkig, God zij dank!

Want niets staat zalig worden, niets staat echt geloven zo in de weg als denken dat het best goed zal aflopen natuurlijk. Niets staat zalig worden en echt geloven zo in de weg als de gedachte dat ik het best aardig ervan breng. Dan de hoop die ik heb op grond van mijzelf. Dan de gedachte dat God bij mij wel een oogje dicht zal knijpen en met heus wel binnen zal laten. Want ik doe natuurlijk ook wel eens wat fout, maar houd me toch over het algemeen best aardig aan de regels. Volmaakt is toch niemand, en als het niet erger is dan bij mij, dan zou het me toch verbazen als ik niet binnen mag komen straks. Daar houd ik het maar op, daar gaan we wel vanuit. Geen reden tot paniek in elk geval of om slapeloze nachten te hebben. Niets staat zalig worden zo in de weg als valse rust.

Waar McCheyne van dichtte: eens was een vreemdeling voor God en mijn hart ik kende geen schuld en gevoelde geen smart ik vroeg niet mijn ziele doorziet gij uw lot hoe zult ge rechtvaardig verschijnen voor God? Je bent er gerust op.

Dat steekt de Heilige Geest door! Wat een zegen van Gods genade! Ja, dat is het: zegen van Gods genade. De Heilige Geest steekt die ballon met valse rust en ongegronde hoop door. Dat kan Hij alleen doen! Heerlijk als je merkt dat je zo'n hart hard hebt. Dat je zo maar verder leeft alsof het wel

mee zal vallen. En je leeft maar door, er lijken zoveel andere dingen belangrijker.

De Heilige Geest maakt het nood in je leven. Soms in 1 keer zoals hier. Soms wat uitgesmeerd over langere tijd. Maar je beseft van binnen: verloren. Verloren! Weet u ervan? Weet jij ervan?

Ik kan er zo naar uitzien dit in de gemeente te horen, van jongeren en ouderen. Zo heel vaak hoor ik dit niet, als ik eerlijk ben.

Gemeente, dit is noodzakelijk! Als we zeggen te geloven maar we weten hier niets vanaf, dan moeten we eerlijk zeggen: bedrieg uzelf niet. Beeld jezelf niks in. Ik lees uit Jezus Eigen mond in de gelijkenis van het zaad dat er zijn die het Woord terstond met vreugde ontvangen. Maar dat is voor een tijd, dat blijft niet. Waar geloof gaat nooit om het besef van totale verlorenheid heen. En dat element blijft het hele geloofsleven erdoorheen lopen. Dat is geen besef dat je weer achter je laat. Nee, je ziet het steeds scherper en je ziet steeds meer hoeveel reden er toe is om te erkennen dat je op jezelf genomen volstrekt verloren bent en vanuit jezelf naar recht geen enkele hoop kunt hebben en mag hebben. Dat verdiept zich naarmate je groeit in het geloof.

Gemeente, dit werk van de Heilige Geest is noodzakelijk. Zonder dat is niemand in het echte geloof.

2 bekering van hart

De Heilige Geest doorsteekt het hart dat als een ballon vol valse rust en goede moed de lucht in stijgt. En dan lezen we het volgende: In vers 37 lezen we dat dit een algemene indruk is bij de hoorders. In vers 41 lezen we dat er op die dag 3000 tot geloof komen. Dat zijn zeker niet alle aanwezigen geweest. Er zijn schattingen dat er in dit tijd met Pinksteren, dat een feest van het Oude Testament was, 100 of 120 duizend mensen in Jeruzalem waren. Veel meer in elk geval dan die 3000. Dus het doorstoken hart was een algemene indruk van de tienduizenden hoorders, maar tot geloof kwamen er 3000.

Waar zit hem dat in? Wat betekent dat voor ons?

Nu we horen het antwoord van Petrus. Op de vraag van verlorenheid en verlegenheid. Bekeert u en ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus.

Dus dat zit er tussen dat maakt ook het verschil tussen een algemene indruk en echt geloof. Dat je je bekeert en laat dopen in de Naam van Jezus. Bekeert u. Bekering.

Hier zien we zo duidelijk wat bekering is. Want wat is bekering? Wat is bekering? Nou, zal iemand zeggen: dat je bepaalde dingen niet meer doet. Niet meer zwart werken, niet meer sport op zondag kijken, niet meer roken, niet meer tot diep in de zaterdagavond in Gouda's café's rondlopen. Ja en dat je andere dingen wel gaat doen. Je gaat trouw Bijbel lezen, je slaat geen kerkdienst meer over. Bekering. Maar ja, eigenlijk vind ik mezelf daarvoor nog een beetje te jong om zo te gaan leven. Of: ik vind me daarvoor te oud om nog zo te veranderen.

Nou, daar zitten hele goede punten in. Die dingen hebben zeker met bekering te maken. Maar.... al die dingen zou je kunnen laten en doen en de buitenkant een bekeerd mens zijn voor de mensen. En toch: je bent het niet. Je bent toch nog zonder bekering.

Want bekering is allereerst een zaak van je innerlijk. Van hoe je dingen doet en waarom je dingen niet meer doet. Wat je graag deed, krijg je hekel aan. Wat je met tegenzin deed, krijg je vreugde in. Innerlijk gaat alles 180 graden andersom. En dan als kern hierin: je houding tov de Heere Jezus verandert 180 graden. Zie dat bij deze mensen: ze hadden Jezus gekruisigd en nu laten zij zich in Zijn Naam dopen. Je houding tov Jezus draait 180 graden om. In plaats van Jezus ontlopen ga je Jezus omhelzen. Ipv Jezus ontvluchten ga je naar Jezus toevluchten. En dan gaan ook al die andere dingen veranderen, dan kunnen die ook veranderen vanuit de liefde van en tot Christus.

Dat is bekering. Want van nature willen we altijd van Jezus vandaan blijven. Die valse rust die houd je bij Jezus vandaan. Maar ook dat je je zonden niet los wilt laten, daarom blijf je bij Jezus weg. Maar ook dat je niet durft te komen zo zondig als je bent, je denkt dat je toch eerst wat verbeteren moet. Maar ook dat je uitstelt, en voor je uit schuift.

Nou het zal de duivel niks uitmaken waardoor het is, als hij je maar bij Jezus vandaan kan laten blijven. Linksom of rechtsom, als het je maar bij Jezus vandaan houdt. Bekering is: ipv bij Jezus vandaan kunnen blijven, niet meer van Hem af kunnen blijven. Daar zorgt de Heilige Geest voor. Dat zien we hier. Bij 3000 op 1 preek, op 1 dag. Wat het dan ook is wat je bij Hem vandaan houdt: de Geest trekt je tot Hem. De Geest doet je komen.

Dat is Evangelie: o Heilige Geest, breng mij tot Jezus. Maak het zo in mij dat ik tot Jezus wordt getrokken. Dat wat mij vasthoudt door Hem wordt losgemaakt. Dat wat mij tegenhoudt door Hem wordt doorbroken.

En daar zit hem het verschil in en dat maakt het onderscheid. Waarom dat er 10.000 en in het hart worden doorstoken en er maar 3000 tot geloof komen. Blijkbaar kun je een besef hebben dat je verloren bent, zonder dat je dat bij Jezus brengt, tot Hem doet vluchten.

Spurgeon heeft daar indrukwekkend over gepreekt. In het boek "Gelijkenissen van de Heiland". Heldere, begrijpelijke preken. Als u het 2^e hands vinden kunt, zou ik het zeker kopen. Ook voor jongeren en jongvolwassenen. Als hij dan de gelijkenis van de verloren zoon gaat bepreken noemt hij 5 voorbeelden van mensen die zeggen 'ik heb gezondigd' en toch niet, of niet zeker te weten, tot Jezus zijn gekomen.

Spurgeon noemt dan de farao die zei: ik heb gezondigd, maar toch doorgaat met Israel vast te houden. Het berouw van de verstokte zondaar.

Hij noemt het Bileam, die zei: ik heb gezondigd, maar toch laat hij de zonde niet los. Het berouw van de dubbelhartige zondaar.

Hij noemt Saul die zei: ik heb gezondigd, maar toch David weer vervolgd. Het berouw van de onoprechte zondaar.

Hij noemt Achan, die zei: ik heb gezondigd, toen hij er niet meer onderuit kon omdat het lot hem aanwees. Hij noemt dat het berouw van de twijfelachtig zondaar. Was het echt of niet?

Hij noemt Judas, die zei: ik heb gezondigd, maar die naar het Sanhedrin ging en naar de boom..... het berouw van de wanhopige zondaar.

En dan is er het berouw van de verloren zoon die zegt: ik heb gezondigd en opstaat en tot zijn Vader gaat. Het echte berouw. Echt, omdat het hem doet terugkeren.

Blijkbaar kan een besef van dat je niet bent zoals je wezen moet, en besef van verlorenheid, een besef dat je gezondigd hebt je nog overal brengen. In wanhoop, of dat je je beter voorneemt, of dat je na een tijdje het weer kwijt bent en dat nare gevoel weg is. Dat is ook voor ambtsdragers belangrijk: stel nooit mensen gerust omdat ze bezorgd zijn voor hun zaligheid of bang zijn voor de hel. Wijs aan waar het heen wil en moet brengen!

Angst, zondebesef, gevoel van verlorenheid is niet altijd zaligmakend. Het gaat erom: brengt het me tot Jezus? Dat is bepalend of het echt is. En daar gaat het om als je een gevoel van verlorenheid hebt. Waar brengt het me? Als het maar tot Jezus is. Als je bij Jezus bent gekomen dan is het echt. Dat kunt en hoeft en moet u van te voren niet te weten. Als het tot Jezus leidt, dan is het echt.

Vers 41 zegt: die dan zijn woord gaarne, van harte aannamen. Het woord dat hen nodigde tot Christus. Dat is waar geloof. Graag, van harte de nodiging tot Jezus te komen aanvaardden. Kijk uit dat gevoelens van zonde, verlorenheid, moedeloosheid niet met je aan de haal gaan en je toch nog van Jezus af zouden houden!

3 belofte van heil

Want wie tot Jezus komt die ontvangt vergeving en die ontvangt de Heilige Geest. Geweldige beloften! En daar staat bij: En ieder van u late zich dopen. Waarom? Wat heeft dat ons te zeggen?

Ja, deze mensen waren nog geen van allen gedoopt. In Mattheus 28 en Marcus 16 had Jezus het doopbevel aan Zijn discipelen gegeven. Waarschijnlijk vlak voor of op de dag van Zijn hemelvaart. Dus zo'n 10 dagen geleden op deze 1^e Pinksterdag. Dus van al deze mensen in Jeruzalem was er nog niemand gedoopt. Waarschijnlijk waren ze bijna allemaal of allemaal wel besneden als kind van een Israëliet of een Jodengenoot. We komen trouwens nergens in het Nieuwe Testament iemand tegen als gedoopt wordt terwijl hij als kind al gedoopt was. De kamerling bv, en Lydia waren geen van allen in een christelijke gemeente opgegroeid en dus waren dus nog niet gedoopt. Je leest nergens in het Nieuwe Testament van een doopbediening aan een volwassene die in een christelijke gemeente was opgegroeid.

Zo ook hier als deze mensen wordt gezegd: een ieder late zich dopen in of op de Naam van Jezus Christus. Dat heeft 2 lagen in zich. Gedoopt worden in de Naam van Jezus. Dat is ten eerste gedoopt worden op basis van de Naam van Jezus. Op basis, op grond van Zijn Naam: Zaligmaker. Op grond van Zijn bloed, Zijn offer. Want zonder Zijn bloed en offer zou er geen vergeving zijn en zou er nooit iemand te dopen zijn. Op grond van Zijn werk als Priester.

En de tweede laag is de betekenis: onder de zeggenschap van Jezus. In Zijn Naam, je komt onder Hem te staan. Je hoor bij Hem. Onder Zijn heerschappij en zeggenschap als Hoofd. We hopen vanavond daar dieper op in te gaan. Onder de hoede, de bescherming, de bewaring van Jezus als Koning.

En wat houdt dat in?

Twee dingen. Ten eerste vergeving van zonden. Dat in 1 keer alles weg is aan schuld. Vergeving is absoluut en volkomen. Vergeving is dat God je zonden nimmermeer gedenkt en je de gerechtigheid van Christus schenkt. Dat Hij je zwarte kleren uitdoet en je direct witte kleren aantrekt. Dat Hij je in Christus ziet als volmaakt. Moet je je indenken: die mensen daar die hadden

Gods Zoon gekruisigd. Sommigen hadden op het plein gestaan en geroepen: weg met Hem, kruisig Hem. Sommigen waren misschien langs het kruis gelopen en hadden Hem bespot en gehoond. Sommigen waren misschien overpriester en hadden vóór gestemd om Hem te doden.

Maar dat is in 1 keer weg! Moet je voorstellen. Je zou gisteren gestolen hebben, luid en duidelijk gevloekt hebben, iemand vermoord hebben. Je zou je hele leven niet anders gedaan hebben. In 1 keer weg. Vergeven en vergeten door God. O ja, je kunt er voor gekastijd worden, je wordt met de gevolgen geconfronteerd, maar de schuld is weg, helemaal!

En gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Dat je van Christus bent. Verzegeld als Zijn eigendom. Dat je de Heilige Geest hebt ontvangen als onderpand en eersteling van de hemelse erfenis. Verlost van het grootste kwaad en gezet in het hoogste goed. De toorn verdiend, de gunst gekregen. De straf verdiend, de vrede ontvangen. De helse vloek verdiend, de hemel gekregen. Dat garandeert de Heilige Geest.

Zeg nou zelf: dat is toch onvoorstelbaar? Dat is toch niet voor te stellen? En dat voor mij. Die God zo heb getergd door te verachten wat en Wie Hij zo hoogacht. Die zo verloren ben dat er geen hoop voor me overbleef vanuit mezelf. Die schuldig sta en nooit rechtvaardig voor God worden in mezelf. En dan nu: onder Jezus als Priester en Koning vergeving en de Heilige Geest ontvangen!

Je geweten zegt: dat kan niet, dat is niet, dat mag niet. Want dat is toch niet voor te stellen, niet te geloven?

Ja toch wel. De Heilige Geest schenkt dat vertrouwen. Dat doet de Heilige Geest! Wat een Evangelie. De Geest doet mij geloven wat ik niet kan, niet durf te geloven. De Heilige Geest doet mij toeigenen wat ik niet kan niet durf toe te eigenen. O Heilige Geest, doe het ook mij, ook mij.

Dat doet Hij. Door het Woord dat het zegt op mijn hart te binden. Dat schenkt Hij door het Woord en door de heilige Doop. De heilige Doop laat zien: ja toch, echt waar. Ik zeg het niet alleen, zegt God, Ik geef er ook teken en zegel van. Opdat je het niet te groot zou vinden om te geloven en je toe te eigenen. Opdat ik zal geloven wat ik niet zou kunnen en durven geloven als het niet zo verzegeld was.

Zo verzegeld was, al vlak na mijn geboorte. Toen ik louter zondaar was, enkel Adamskind. Toen al, toen toch heeft God het mij verzegeld. Onvoorwaardelijk. Wetend wie en hoe ik ben. Puur vanuit de Naam van Christus heeft Hij het mij verzegeld. Opdat ik het geloven zou.

Als ik nou maar niet ontloop. En los van Jezus het me toe eigen. Los van verslagenheid en ootmoed. Als ik nou maar niet op grond van mezelf meen dat ik het wel hebben zal en een goed gevoel heb. Omdat ik me niet voor kan stellen dat het anders zou zijn. En ik mezelf natuurlijk ervoor in aanmerking vind komen. En ik vergeet dat op grond van wie ik van nature ben er geen enkele hoop en moed overblijft. En ik de vraag vergeet: o mijn ziele doorziet gij uw lot hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?

Amen